

МОЛОДОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V № 42 (393)

П'ятниця, 7 квітня 1961 р.

Ціна 2 коп.

Перевіряємо виконання взятих зобов'язань

НАШ КУРС — НА СВІТЛО МАЯКІВ!

БАДЬОРІЙ ЗАСПІВ

ЯК тільки закінчується чергова декада, всі доярки збираються в червоному кутку при фермі. Підводяться підсумки змагання, відзначаються передовики. А таких у нас в колгоспі немало. Комсомолка В. Шигирок, наприклад, з початку року надоїла вже більше 300 літрів молока від кожної корови. Подруги її — Надія Батак, Лена Колоколова, Зіна Гусь, Лена Петренко теж від неї не відстають. Усі вони утримують по 18 — 20 корів і зобов'язалися до кінця року одержати від кожної з них по 3 тисячі літрів молока. Своє зобов'язання вони обов'язково виконують до дня відкриття XXII з'їзду КПРС.

У бригаді для цього умови є: кормами худоба забезпечена добре.

Для тваринників регулярно читаються лекції, проводяться бесіди та зооветнавчання. Випускаються також «бойові листки», стінні газети.

Крім того, дівчата й освіту свою підвищують. Багато їх вчиться у 8-му та 9-му класах вечірньої школи, що працюють тут же, на фермі.

Г. МАЙДАННИК,
секретар комсомольської організації колгоспу «Росія» Ново-Українського району.

ВІСТІ

З ЛАНІВ

СЕРЕД хліборобів артіль імені Петровського першість веде комплексна бригада Аврама Махнінька. На її рахунок — 65 гектарів посіяного вівса, 100 гектарів ячменю, 55 гектарів гороху, 155 гектарів однорічних трав, 200 гектарів веснооранки. Зараз вона проводить сібву еспарцету.

Перед у змаганні серед механізаторів веде комсомолець Віктор Третьак. Разом з сівальниками Марією Трамбовецькою та Анатолієм Махніньком молодий тракторист щоденно добивається перевиконання норм виробітку.

І. НАЗАРАТІЙ,

Кіровоградський район.

ДВАНДЦЯТЬ комсомолок-доярок ферми № 1 колгоспу імені Калініна, які борються за звання колективу комуністичної праці, вирішили взяти шефство над королевою полля. Кожна комсомолка зобов'язалася виростити по одному гектару кукурудзи і зібрати по 90 центнерів зерна. Ланку очолює Валентина В'язан. Дівчата везли на свою площу 120 тонн регіону, заготовили багато пташиного послуду та поплелу.

Л. КАРНАУХ,

Олександрівський район.

КУКУРУДЗОВОДИ колгоспу імені Леніна разом з своїми шефами — працівниками Завалівської автоколони провели ударний тиждень по вивезенню добрив на поля. За день під посів кукурудзи доставлено 400 тонн регіону.

Ю. БЕРЕЗОВСЬКИЙ,

агроном.
Гайворонський район.

ХОЧ на кожному з 30 гектарів є вже по 18 тонн регіону, молоді колгоспні імені Петровського посилені темпами продовжують вивозку органічних добрив. Адже комсомольці вирішили зібрати з цієї площі по 80 центнерів зерна кукурудзи на круг. Транспортування добрив ведеться в основному вночі.

В. ПЛІЧКО,

Петрівський район.

Після виступу Молодого Комуняра

«Звідки ж тому молоку братися?» — так називалася кореспонденція, опублікована в «Молодому комунярі» 4 січня ц. р. В ній критичували керівники артілі імені Кірова Новгородківського району за поганий догляд і утримання промаської худоби. І лютого секретар Новгородківського райкому партії т. Сабанський повідомив редакцію, що «критику визнано правильною». Для подання практичної допомоги правління колгоспу було направлено члена бюро т. Мараренка.

Нещодавно наш кореспондент знову побував у згаданій артілі. Що ж змінилося відтоді на фермах?

— Агов, дівчата! Де ви тут? Підводу йдуть розвантажувати з силосом. Та повертайтеся шкоро, ніколи тут мені біля вас стояти!

Кремезний чоловік, років так під сорок, після цих слів став біля корівника, невдоволено зиркаючи на доярку А вони — хто з відром, хто з мішком — підходили до підводи, брали корми і розносили їх коровам.

...У другій бригаді колгоспу імені Кірова вже звикли до цієї картини. Тут нікого не дивує, що доярки самі навантажують силос на підводи, самі й розвантажують його, а іздовий Микола Орлов спокійно стоїть при цьому осторонь. Так уже повелося, що тут працю жіночу не шанують, а про механізацію і мови не ведуть.

— Яка там уже механізація, — скаржиться Г. Соловйова. — Хоч би електрику провели, А то як світили ліхтарями, так і світимо. З тією лише різни-

інші — що тут тільки робиться!.. Одне з них протікає, стіни сірі, в приміщенні холодно. Не набагато краща картина і в другому. Обурюються доярки. І не безпідставно. Усю зиму піднимали корів і мили відра холодною водою. Зараз розтел проходить — і навіть для пійла теплої води немає. А керівники артілі вже чотири роки обіцяють збудувати спеціальну кімнату, де б можна було воду гріти. Та від цих обіцянок нікому легше не робиться.

Ще дуже багато недоликів на фермі. Відер у доярок не вистачає, мають вони лише по одному халату, в якому і корми носять, і корів чистять, і доять. Уже навіть працівник молокопункту І. Смирнов на це зауважував: мовляв, що ж ви робите, товариші, це ж

А ЗМІНИЛОСЯ МАЛО ЩО

негігієнічно. Сказали, було, доярки про це завідувачом. А у відповідь почувли:

— Як мені дадуть відра та халати, то й я вам тоді дам. А так, хіба мені не все рівно? А взагалі, у нас завжди так було...

Як видно, в артілі не турбуються про тваринництво. Голова правління т. Шаповалов, напевне, запечеруватиме: як? Після виступу «Молодого комуняра» ми, мовляв, стали приділяти цій галузі господарства значно більше уваги. І на ферму щодня ходимо, і кормів тепер є вдосталь...

До речі, про корми. Як що чотири місяці тому в колгоспі говорили, що в зв'язку з неурожаєм минулого року худобу годувати нічим, то тепер силос витрачається без міри і ваги. Коровам дають його стільки, скільки вони з'їдять. От і виходить, що один з двох

добу ледве 15 кілограмів припадає, а іншій — всі 30. Цікаво, для чого ж тоді існують раціони? І що з цього приводу може сказати зоотехнік Борис Субчинський?

Будують на фермі свилярник. Приміщення, як видно, буде хороше, типове. А поки що будівництво його не закінчено, підлога не настелена. А керівники розпорядилися зігнати в приміщення до 100 телиць (серед них багато й тільних). Стоїть худоба по коліна в багнюці, і навіть доглядача біля неї немає. Забіжить коли-не-коли хтось з доярок до тварин, погодує деяких з них, та на тому все й кінчається.

Велика вина в усьому цьому у комсомольській організації артілі. Чому комсомольці до цих пір не вдарили на сполох, не повели боротьбу з таким кричущим безладдям? До речі, секретар комсомольський, Євгенія Гамза, сама дояркою працює. Трудиться дівчина на совість, нічого не скажеш. А от щоб молодих тваринників мобілізувати до цього руки не доходять. Досі доярки тільки мріють про досвід їхньої сусідки Поліни Валаєвої, а в себе запровадити його не можуть. Як не дивно, але серед молоді навіть змагання не організовано. Євгенія прямо заявляє:

— А навіщо нам змагання? Колгосп все рівно відстає...

Дивно чути такі пояснення від комсомольського вожака. Адже якби молодь не залишалася байдужим спостерігачем, то тоді й справи були б набагато кращими. А поки що на фермах колгоспу імені Кірова мало що змінилося.

Л. БАБИЧ,

Новгородківський район.

АГІТАТОР, КУЛЬТАРМІЄЦЬ — В ПОЛЕ!

НА НЕОЗОРІХ ланах області розгортається велика битва за врожай третього року семиріччя. Перемагає у ній працьовитий, завзятий. Трудівники колгоспного села тепер взялися за практичне здійснення програми, накресленої січевим Пленумом ЦК КПРС.

В ці відповідальні дні особливо зростає роль бойового, натхненного слова. Адже там, де активно працюють агітатори, бесідники, лектори, де проявляють цінну ініціативу культарміяці, успіхи завжди відчутніші. І правильно роблять ті комсомольські організації, які виховну роботу зараз зосереджують в рільничих бригадах і ланках.

Серед агітаторів є багато комсомольців, молодих комуністів, які самі працюють в полі. Отже, їм можна і треба використати кожну вільну хвилину, обійти перерву за того, щоб доступно розповісти про досвід кращих механізаторів-швидкісників, про знаних кукурудзоводів республіки.

Агітатор колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району комсомолка Світлана Скалько працює вчителькою Первозанівської середньої школи. Після занять вона часто навідується до колгоспників і проводить з ними щирі, відверті бесіди про зобов'язання колгоспу, знайомить з досвідом передовиків-кукурудзоводів, механізаторів-швидкісників.

Поважають люди і завідувач Василювською бібліотекою Катерину Коптілу. Вона частий гість у комсомольсько-молодіжній ланці Катерини Садовніченко колгоспу «Зоря» Ново-Миргородського району.

— Що, Катю, принесла цікавого? Які журнали ти сьогодні захопила з собою? — кожного разу запитують її дівчата.

Катерина розкладає свою ношу, заводить з колгоспницями розмову про події останнього часу.

Іноколи агітатори недооцінюють роль стіннівок. Це ж, мовляв, треба писати, малювати... А що, як розкритикуєш когось у сатиричній газеті, а він образиться? Та не так ставиться до своїх почесних обов'язків агітатор Вадим Бабенко з колгоспу «Комінтерн» у тому ж Ново-Миргородському районі. З допомогою своїх помічників-активістів він часто випускає «бойові листки». Похвалять працьовитого, розкритикує бракороба, розкрадача.

Видне місце у виховній роботі належить наочній агітації. Хороні стени, щити, лозунги виготовили в Олександрівському районі. Заклики тут конкретні.

Окремо треба сказати про роль працівників культури у цей відповідальний момент. Їх обов'язок — перенести центр культурно-масової роботи в рільничі і тракторні бригади, ланки. В багатьох районах при Будинках культури і клубах створені агіткульбригади, які часто виступають перед колгоспниками. Добре працює агіткульбригада в колгоспі імені Шевченка Кіровоградського району. Гуртківці вже побували у польовому стані механізаторів, в обох рільничих бригадах.

Райком комсомолу, первинні комсомольські організації повинні добитися того, щоб в кожному Будинку культури і клубі обов'язково були створені агіткульбригади, а їх виступи були змістовними, цілеспрямованими. До агітаційно-масової роботи треба залучити бібліотечних працівників, всіляко поширювати досвід бібліотек Ново-Архангельського, Бобринецького, Ульяновського районів в створенню пунктів книговидачі у бригадах, ланках.

Не обминути жодної ланки, бригади в організації культурного дозвілля, донести слово партії, досвід новаторів до кожного тракториста, сівальника, причіплювача — таке завдання стоїть нині перед вами, комсомольські активісти, працівники культурно-освітніх закладів. Від вашої ініціативи і наполегливості в значній мірі залежатиме доля врожаю третього року семиріччя, розгортання боротьби за гідну зустріч XXII з'їзду партії.

24 тисячі кукурудзяних сівалок — до 15 травня

ПЕРЕМОГА ОДИН — РАДІСТЬ ДЛЯ ВСІХ

Щодня народжуються нові звістки в цехах про трудові перемоги червонозорівців. Не так давно стало відомо, що точильниця Лариса Ткалич з подружками виконують за зміну понад дві норжі, а ливарники бригади Олександра Шеєва встигають за 5 годин виконувати семигодинні завдання. А ніки завод живе іншою новиною — починає бригада комуністичної праці формувальниць, очолюваної Альбіною Кравцовою.

Трудові перемоги окремих людей, бригад злились у велику, спільну: на три дні раніше строку завод виконав план першого кварталу.

В рахунок 24 тисяч кукурудзяних сівалок вже випущено 16875 машин. В цьому є велика доля праці заводської молоді, комсомольців.

Робітниця молоді їде в авангарді змагання. Недарма вже виїшла за межі заводу слава про почин бригади Альбіни Кравцової. Хорошу справу задумали молоді формувальниці: виконавши свої нові зобов'язання, завоювати право зватися комуністичною бригадою імені ХХІІ з'їзду КПРС, допомогти вибороти це звання і сусіднім бригадам. Зараз у Альбіни Кравцової з'являються послідовники на всіх підприємствах міста. Першими підтримали її комсомольці рідного заводу. Бригада т. Брайка з ливарного цеху ковкого чавуну, взявши шефство над формувальниками бригади т. Цуканова, щиро і безкорисно допомагає їм піднятися до такого ж рівня, завоювати до дня відкриття ХХІІ з'їзду КПРС почесне звання. Створити поряд з собою ще одну комуністичну бригаду зобов'язалась комсомольсько-молодіжна бригада т. Санжари з ливарного цеху сірого чавуну.

Свої досягнення у виконанні урядового завдання мають комсомольці кожного цеху. В третьому механо-складальному на 160—170 процентів виконує змінні норми бригада фрезерувальників, яку очолює тов. Грохольський. Зараз вона виконує роботи по виготовленню секцій сівалки «СКГН-6».

Не відстають і молоді робітники метизного цеху. На 170 процентів виконують змінні норми ударники комуністичної праці італіувальники Петро Ляшенко й Валерій Шевченко. У цьому ж цеху трудиться молодіжна бригада Бориса Довгоноса, яка бореться за звання комуністичної. Члени її на 180—190 процентів виконують норми на намотуванні пружин до сівалок «СКГН-6» і «СКГН-6А».

Нові рубежі подолали робітники ковальсько-пресового цеху Микола Голубничий, Василь Баранов, Борис Козак, Петро Ладний, які працюють на зварюванні коліс сівалки. 140 процентів — їх постійний показник протягом останніх днів.

М. ВЛОХ,
заступник секретаря комітету ЛКСМУ заводу
«Червона зірка».

Люблю свою професію

КОЛИ в Кремльському палаці зібралось понад 2 тисячі молодих будівельників на велику, ділову розмову, мене, учасника цієї наради, охопило почуття гордості від думки, що і я належу до цього дужого і дружного племені.

Виступали творці таких славних будов, як Братської й Іркутської ГЕС, Криворізької комсомольської домни. Добрим словом згадали й наших земляків — будівельників Кремесу.

В різних кінцях країни зводять молоді 434 ударних комсомольських будови, творячи справжні трудові подвиги. На Всесоюзній нараді молодих будівельників мова йшла не лише про досягнуті перемоги, але й про питання, які потрібно невідкладно вирішити, щоб ширшого розмаху набрало будівництво. Так, говорилось про перспективи крупнопанельного будівництва, про покращення постачання дрібним інструментом. У виступах відзначали товариші, що подекуди молодих будівельників ще не досить рішуче висувають на керівні посади — бригадира, майстра, виконроба. Багато цікавого довелось почути про роботу комсомольських штабів. І не лише почути, але й побачити: ми побували на будівництві Палацу піонерів. Мене вразила надзвичайна організованість в роботі московських будівельників, а також переконлива, змістовна і яскрава наочна агітація, про яку подбав комсомольський штаб будови.

Дуже багато думок і планів привіз з Москви кожен делегат. З нашого будівельного майданчика № 1 пошало двома побувати на цій корисній нараді — мені і Борису Нецвітному, бригадирові комсомольсько-молодіжної бригади мулярів. Наші розповіді про нараду, про досвід роботи на інших будовах стали в пригоді. Адже наш будівельний майданчик, який складається в основному з молоді, бореться за звання комуністичного. Хочеться перебувати по-новому роботу, внести все передове.

В ході комуністичного змагання ми маємо вже значні досягнення. Всі бригади перевиконують плани. Всього місту відомі наші кращі раціоналізатори — Микола Мельниченко й Петро Подолан. Завдяки їх почину вінахідництвом запалілась вся молодь будмайданчика.

Непогано у нас і з навчанням. Людмила Дубина, Борис Нецвітний, Анастолій Кравченко, Петро

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
7 квітня 1961 р., 2 стор.

Допитливим все хочеться знати

Коли людині немає ще й двадцяти років, небагато встигла вона дізнатися за своє життя. А хочеться ж довідатися якнайбільше. Молодь швидко реагує на гострі питання, що їх ставить життя, цікавиться всіма подіями.

Допитливі слухачі навчаються і в політгуртку по вивченню історії КПРС, який працює при комсомольській організації колгоспу імені Сталіна. На кожне заняття з'являються організовані, уважно слухають розповіді пропагандиста С. М. Гуревича.

Якось тракторист Олександр Криво поставив таке запитання: чому раніше складалали п'ятирічні пла-

ни, а нині взято більший період — семирічку? Виявилось, що це й інших зацікавило. Довелось т. Гуревич детально розповісти про те, що зараз перед радянським народом стоять небачені, грандіозні завдання і для їх виконання потрібно розробляти перспективні плани, з розрахунком на 7-15 років. А хіба це не знамення часу, коли робітники, колгоспники дали слово виконати семирічку за п'ять років?

Найбільше зацікавлюють юнаків і дівчат такі заняття, на яких можна посперечатися з приводу незрозумілого питання. А хто залишиться байдужим, коли пропагандист починає наводити приклади з цієї ж таки артілі?

Керівник іншого гуртка — по вивченню конкретної економіки сільського господарства З. К. Орлова часто використовує в бесідах місцеві факти, загальні теоретичні положення пов'язує з практичними завданнями. До слухачів нерідко приходять у гості авторитетні люди артілі — бригадир механізаторів т. Снісар, передова доярка т. Нетреба, ветерани колгоспу тт. Волошин і Кудря.

Ще недавно заняття в обох політгуртках проводились двічі на місяць. Але, як виявилось, у молоді шоразу виникає стільки запитань, що відведеного часу невисідає. Вирішили збиратися кожного тижня. Що ж, це тільки на користь справи — юнаки і дівчата здобудуть ще більше знань.

І. ТЕЛЯТНИК,
керівник корпусу у
«Молодий комуніст».
Маловісківський район.

Галія Качанова — одна з наймолодших депутатів Олександрійської міської Ради депутатів трудящих. Держить вона робітничим дороб'ям, виявленим їй колективом Семеновсько-Головітинським Семіонівсько-Головітинським вуглерозрзу. Вона — активістка громадського життя, сумлінна працівниця відділу технічного контролю. Великою повагою користується Галія і серед самодіяльних акторів. Драгатуріквіці обрали її старостою. На знімку: Галія КАЧАНОВА.
Фото Г. УДОВИЧЕНКА.

«КНИГА ПОДАРУНКІВ ТРУДЯЩИХ КІРОВОГРАДЩИНИ ХХІІ з'їздові КПРС»

Могутньою, впевненою ходою йдуть радянські люди назустріч знаменній події в житті партії і народу — ХХІІ з'їзду КПРС. В дні передз'їздовського змагання у літопис семирічки вносяться нові й нові імена славних трудівників колгоспного села, будівельників, працівників транспорту і зв'язку.

Всю свою невсипущу енергію, весь запал юних сердець вкладають комсомольці і молодь у боротьбу за перетворення в життя накреслені семирічного плану, за нові перемоги у комуністичній праці.

Йдучи назустріч численним побажанням колективів підприємств, колгоспів і радгоспів, виконком обласної Ради депутатів трудящих і президія обласної ради профспілок вирішили заснувати «Книгу подарунків трудящих Кіровоградщини ХХІІ з'їздові КПРС».

Високої честі бути занесеними до книги удостоються передовики промислових підприємств, будов, колгоспів, організацій та установ, кращі раціоналізатори, новатори виробництва, бригади і зміни, дільниці, ферми і в цілому підприємства, які доб'ються найвищих показників у змаганні в третьому році семирічки.

Записи до книги провадитимуться за представленням до 25 вересня ц. р. обласних управлінь, трестів, обкомів профспілок, а також керівників підприємств і фабрично-заводських комітетів.

«Книга подарунків трудящих Кіровоградщини» буде направлена ХХІІ з'їздові КПРС.

Вечір дружби двох заводів

В Будинку культури імені Калініна відбувся спільний вечір робітників заводів «Сільгоспдеталь» та агрегатного.

Коллективи уклали договір на соціалістичне змагання на честь ХХІІ з'їзду

КПРС. На вечорі виступили керівники обох підприємств, передовики виробництва. Пстім силами художньої самодіяльності обох заводів було дано концерт.

О. ГУДАЛОВ.

м. Кіровоград.

ЗНАННЯ — ІХ КОМПАС
ОСВІТА ПОТРІБНА КОЖНОМУ
фізики, хімії, не вивчивши арифметики і креслення, не вивчивши досконало машини. Щоб оволодіти тією технікою, якою з кожним днем насичується сільське господарство, потрібні глибокі знання.

ВЕЛИКИЙ зміст ми вкладаємо у слово «вчитись». Вчитися — це значить мріяти, домагатися здійснення своїх задумів. І завжди віє від цього слова свіжістю, молодістю. Ким би не працював нині кожний з нас, який би вік не мав, але коли не ознайомлений з основами наук за середню школу, все більше відчуваєш нестачу знань. Ось чому так зріс потяг молоді у вечірні школи.

В дальшому ще більше будуть цінуватися не лише досвід, а й певна сума знань, хороша технічна підготовка. Це прекрасно розуміють не лише молоді робітники й колгоспники, а й ті, у кого за плечима чималий життєвий досвід.

МЕНІ часто доводиться чути від деяких колгоспників такі слова: «Для чого потрібні знання свинарці, доярці?» Завжди у таких випадках посилаються на давні приклади, мовляв, переважна більшість колгоспників не мали навіть семирічної освіти, і господарські справи у них ішли добре. Але ці товариші і проявляють якраз свою недалекорозість. Найближчому майбутньому і вже тепер потрібні на всіх ділянках господарського будівництва освічені люди, які зміло можуть застосувати в своїй роботі механізацію, автоматизацію, досягнення передової науки і досвіду. Далеко за межами республіки відомі імена О. Піталова, М. Савченко, Є. Долінок, Я. Чижа, Л. Лукашевського і багатьох інших передовиків. Вони добились видатних успіхів не лише завдяки своєму досвіду, а й тому, що наполегливо вчилися, оволодівали знаннями сільськогосподарської науки. А тут, не знаючи

рономії. Не знаючи математики і креслення, не вивчивши досконало машини. Щоб оволодіти тією технікою, якою з кожним днем насичується сільське господарство, потрібні глибокі знання.

ЛЮДИ комуністичного завтра повинні бути всебічно розвинутими. У нашій вечірній школі і багато таких учнів, які слідує такому заповіту. Це учениці 11-го класу доярка Ольга Гержован і ланкова колгоспу імені Сталіна Марія Тимошенко, восьмикласниця, ланкова сільгоспартії імені Дзержинського, депутат обласної Ради депутатів трудящих Клава Зайцева. Ольга Гержован, наприклад, завжди пригадує, як доводилось на перших порах зустрічатися з глузли-вими розмовами бригадира, окремих подруг. Вони не зовсім доброзичливо поставилися до її рішення йти у вечірню школу. Тепер Ольга — комуністка, член правління колгоспу і незмінний учасник художньої самодіяльності. Розвинути здібності допомогла дівчачья школа.

Промісте і красяве життя складається також у іншій одинадцятикласниці — Марії Тимошенко. Молода трудівниця за величчям серця пішла працювати у колгосп імені Сталіна. Скільки енергії і натхнення принесла туди вона! У нинішньому році Марія очолила ланку кукурудзозодів і урочище пообіцяла одержати 70-центнерний урожай качанистої. Кипить робота у ланці, а в класному журналі з'являються все нові й нові п'ятірки відміниті навчання, визнані співачки і танцюристки.

ОСВІТА розкриває багатогранність характеру, здібностей і умінь кожної людини. І щоб вірно знайти себе в житті, добитися великих успіхів у ньому, треба завжди і скрізь вчитися.

І. РЯБОКОНЬ,
директор Мартонової середньої школи сільської молоді Ново-Миргородського району.

Мальовниче село Грушка...

У ТРАВНІ, якщо вийти на пагорбок і глянути на село Грушку, то здається воно суцільним зеленим оазисом. З-за крилатих кленів ледь визирає колгоспний Будинок культури, а школи зовсім не видно — вся вона заховалась у густому шатрі дерев. Трьома зеленими островами виділяються колгоспні сади. Будинки, що з'явилися п'ять—шість років тому, уже встигли обрости молодими вишняками.

Хороше влітку в Грушці! Та колгоспники хочуть бачити своє село ще кращішим, чарівнішим. Тому вони дружно вийшли на озеленення села. І, як і завжди, тон у цьому задає молодь.

...Проходимо вулицю Леніна. Біля садиби Сергія Міценка рівними рядами щойно висаджено ясени, груші, сливи, яблуні, вишні.

— Сьогодні посадив уже 39 штук, — задоволено говорить Сергій.

Біля садиби Люби Солтик теж виструнчилися саджанці абрикос, груш, шовковиці. По 30—40 дерев висадили Василь Русавський, Люба Міценко, Володимир Кравець, Петро Солтик та інші.

Учні місцевої середньої школи теж беруть активну участь в озелененні села. Вони планують обсадити деревами стадіон, висадити більше 500 саджанців біля школи, закласти квітники.

М. ШЕВЧУК,
наш позаштатний кореспондент.

Ульяновський район.

У САДОВОДІВ ГАРЯЧА ПОРА

ЗАКИПІЛА робота в садах колгоспу імені Кірова. У першій рілльничій бригаді механізатор Олександр Волошин трактором «МТЗ-2» після закриття волог у міжряддях провів культивуацію ґрунту. Досвідчені колгоспники Т. Дишловський і Г. Пономаренко закінчили обрізування дерев. На цій роботі значну допомогу подали учні Микола Жабокрицький, Анатолій Ігравітов та Михайло Жабокрицький.

Під посадку нового саду на площі в 4 гектари вже завезено 2500 саджанців груш, яблунь, черешень. Почалася посадка дерев у саду. На площі під виноградарник проводиться передпосадкова культивуація.

А. СКВОРЦОВ,
наш позаштатний кореспондент.
Кіровоградський район.

Що може бути радісним, коли тобі в руки дадуть ось таку справжню лопату, граблі? Малюки дитячого садка № 2 заводу «Червона зірка» надзвичайно задоволені були таким подарунком своєї виховательки Марії Григорівни Салєвої. Дуже серйозний вигляд вони мали, коли привадили в порядок клумби на своїй території. Ще б пак! Хай позаздрять їм тепер у молодшій групі.

Фото В. ТКАЧУКА.

ХОРОШІ ВІСТІ

СТІМДЕСЯТ колгоспників сільгоспартілі «Зоря комунізму» взяли участь у посадці колгоспного саду. Під керівництвом садоводів Григорія Берези та Дмитра Дацького за день висаджено 680 саджанців яблунь. Всього буде висаджено дві тисячі дерев та кілька сот кущів винограду.

Одночасно ведуться підготовчі роботи до ремонту сільського парку. Вже придбано посадковий матеріал.
Ю. ЩЕРБАК,
юнкор.

Хмельський район.

ПРИКРАСИТИ рідну школу деревами і квітами — під таким девізом вийшли на неділю майже всі учні Кіровоградської середньої школи № 27. Вони висадили багато дерев, зробили квітники.

Не лишилися поза увагою учнів і прилегли до школи вулиці. Тут також проведено роботи по озелененню.

Ю. ГОРБАТОВ,
учень, член корпоста піонерської дворічки.
м. Кіровоград.

ТАК ПРАЦЮЄ СВІТЛАНА ЧЕРНОВА

ЯКЩО ви бажаєте довідатись, як ідуть справи в колгоспі ім. Леніна, Олександрійського району, або маєте намір познайомитись з передовими людьми артіль, то вам не обов'язково розмовляти з керівниками цього великого господарства. Ви зайдіть в Протопопівську сільську бібліотеку, якою завідує комсомолка Світлана Чернова, і тут про все дізнаєтесь.

Бібліотека і читальний зал невеликі. Але в них так дбайливо, з такою любов'ю все розміщено, оформлено, що ви з задоволенням переступаєте поріг цього маленького, затишного вогнища культури. Стенди, плакати, діаграми, фотовітрини розповідають про те, як зростало господарство за останні три роки, як ідуть справи в колгоспі тепер, про кращих людей — передовиків семирічки, про їхні соціалістичні зобов'язання і хід їх виконання. Особливо привабливо своїм змістом і хорошим оформленням стенд: «За що бореться наш колгосп у 1961 році».

На окремих листівках — портрети передовиків, кращих людей колгоспу та їх зобов'язання. Світлана Чернова знайомить відвідувачів бібліотеки і з найважливішими подіями в нашій країні. Особливо цікавий стенд: «Досвід Ярослава Чижі — усмі свиная». Поданий уривок з доповіді М. С. Хрушова на грудневому Пленумі ЦК КПРС, в якому дана висока оцінка трудовому подвигу славного свинаря. Діаграми розповідають про ріст групового утримання свиней, зниження собівартості продукції, зменшення витрат кормів на один центнер просту живої ваги. Тут же поради, — що читати про досвід знатного свинаря країни Ярослава Чижі.

Кожен плакат, стенд, фотовітрина своїм змістом закликають до боротьби за семирічку. Вони викликають любов до праці, до Батьківщини. Світлана

Чернова стежить за ходом соціалістичного змагання, виконанням взятих зобов'язань. Привертає увагу плакат: «Слава передзикам нашого колгоспу».

А нижче під ним — зобов'язання передової доярки-комсомолки Віри Чердніченко, розповідь про досвід роботи свинарки Тамари Білочук та багатьох інших працівників ферм артіль.

Слава про послідовників Ярослава Чижі, молодого комуніста Леонтія Лукашевського вийшла далеко за межі району та області. Про це ми довідуємось також в бібліотеці.

Молода бібліотекарка веде цікавий альбом: «Що пишуть про наш колгосп». В альбомі зібрані кореспонденції, нариси, фейлетони, фотографії, статті про артіль та її людей. Такий альбом цікаво буде прочитати навіть через кілька десятиків років!

Світлана не тільки висвітлює на стендах бібліотеки життя колгоспу, а й активно допомагає людям виконувати свої зобов'язання. При допомозі активу вона провела читальські конференції: «Досвід Гіталова і Мануковського — усмі бригадам», «Як виростити високий урожай кукурудзи» та інші.

З книгами під паховою її можна зустріти і в тракторній бригаді, і на тваринницькій фермі, і в лавці. Щоб допомогти трудівникам колгоспних полів краще оланувати своєю професією, Світлана підбирає для них спеціальну літературу. І в тому, що колгосп ім. Леніна нині став одним з передових господарств в Олександрійському районі, є частина праці і молоді бібліотекарки Світлани Чернової. Комсомольці виявили їй довіру, обравши своїм секретарем.

К. КЛІЩ.

Бібліотечку — кожній сім'ї

Важко зараз уявити собі юнака чи дівчину, наших сучасників, які б не любили читати. Адже література вчить, кliche на подвиги, формує характер людей, щедро розкриває перед ними таємниці природи, допомагає підвищувати свій рівень знань. Книгу великий письменник О. М. Горький любовно назвав одним з «найбільш складних і великих чудес, створених людством на шляху до щастя майбутнього».

Донести книгу до читача, активніше пропагувати друковане слово покликані працівники книжкової торгівлі. Від їх вміння, ставлення до справи нерідко багато в чому залежить доля книги: чи дійде вона до свого читача, чи виконає те завдання, для якого її створив автор, художник, поліграфісти.

Цінну ініціативу проявили комсомольці і молодь міста Києва по масовому розповсюдженню радянської книги на громадських засадах. Та, на превеликий жаль, ця ініціатива не знайшла послідовників в комсомольській організації Онуфрїївського ССТ. Ніхто з членів комітету жодного разу не зайшов до книжкового магазину, не поцікавився, як працюють громадські розповсюдженці і чи взагалі є такі в Онуфрїївці. Тож і не дивно, що серед постійних покупців Онуфрїївського книжкового магазину майже немає молоді, комсомольців.

Часто на зборах комсомольської організації нашого споживчого товариства береться зобов'язання: кожному комсомольцю (а їх налічується близько двадцяти) розповсюдити книг на 2 карбованці. Це зобов'язання акуратно записується в протокол і... не виконується. Та винахідливий секретар В. Грушка знайшов вихід:

— Ти ж завідуєш магазином, — сказав якось він мені, — От і розповсюдь книги за нас усіх(?)

Нічого не скажеш, хороша думка. Цікаво, чи відомо це т. Синьпостолу?

Хотілося б зауважити і керівникам облспоживспілки: малий же вибір політичної і особливо художньої літератури надходить з Кіровоградської міжрайбазис. До того ж політична література прибуває з великим запізненням. Так, брошури і плакати до виборів ми одержали аж на початку березня, коли всі організації закупили потрібну їм кількість на пошту, або ж їздили десь в Кіровоград чи в Кременчук. І ось результат — багато видань залежується. Цінні книги не дійшли до читачів.

Перед працівниками книжкової торгівлі — відповідальне завдання: повніше задовольняти культурні потреби села, вміло пропагувати книгу. Треба, щоб кожна оселя прикрасив книжковий куточок — особиста бібліотека.

В. ГАВРИЛЕЦЬ,
завідувач книжковим магазином Онуфрїївського ССТ.

Путівку дала ВЕЧІРНЯ ШКОЛА

ВЕЧІР зустрічі з випускниками — така традиція характерна для денних шкіл. Подібна зустріч відбулась у Ново-Георгіївській школі робітничої молоді.

Щиро, привітно зустрічає школа своїх колишніх вихованців. У цей вечір все було присвячене вивученню торжества: спеціальний випуск стінної газети, Дошка пошани, на яку занесені імена кращих випускників.

Вечір відкриває директор школи Л. Машко. Обирається президія з числа кращих учнів та колишніх вихованців, які закінчували цю школу. Ударником комуністичної праці став нині столяр артіль імені ХХ з'їзду КПРС Микола Іоненко. В райкомі партії працює Іван Цареградський. Педагогом стала Ліда Сичова.

З шестикласною освітою прийшов у школу столяр меблевої фабрики І. Криштальов і тут одержав атестат зрілості. Тепер Іван Федорович керує фабрикою. Знання, набуті в школі, стали у великій пригоді.

Дехто свою нерішучість вчитись намагається пояснити соціальним віком. Сорок років було Єфрему Олександровичу Кирієнку, коли він одержав середню освіту. До того ж вважався весь час у класі кращим учнем.

Г. ШИРОКОРЯД.
Ново-Георгіївський район.

ПРЕМІЇ — КРАЩИМ

БЮРО Кіровоградського обкому ЛКСМУ та правління облспоживспілки розглянули підсумки соціалістичного змагання районних, первинних комсомольських організацій області по пропаганді і розповсюдженню книги на селі за 1960 рік.

Силами комсомольців і молоді області розповсюджено політичної, науково-атеїстичної, сільськогосподарської та художньої літератури на суму 1.200 тисяч карбованців (в старих грошах).

Бюро обкому ЛКСМУ та правління облспоживспілки перше місце в соціалістичному змаганні по пропаганді і розповсюдженню літератури на селі за 1960 рік серед районних комсомольських організацій присудили Ново-Георгіївській районній комсомольській організації (секретар райкому комсомолу І. Авакумов) з врученням їй перехідного червоного прапора обкому ЛКСМУ і правління облспоживспілки.

Друге місце присуджено Онуфрїївській районній комсомольській організації (секретар райкому комсомолу І. Синьпостіл), яка перевиконала свої соціалістичні зобов'язання і розповсюдила літератури на суму 75 тисяч карбованців (у старих грошах). Комсомольська організація цього району нагороджена Почесною грамотою обкому ЛКСМУ і правління облспоживспілки.

Перше місце в соціалістичному змаганні серед первинних комсомольських організацій по розповсюдженню книги на селі за 1960 рік присуджено комсомольській організації Велико-Андрусівської середньої школи Ново-Георгіївського району (секретар комітету комсомолу Л. Калніченко). Ця організація нагороджена Почесною грамотою обкому ЛКСМУ та правління облспоживспілки; друге — первинній комсомольській організації колгоспу ім. ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району.

„МОЛОДИЙ КОМУНАР“ допоміж

Одержувати по 2 літри молока від кожної корови в той час, коли сил не шкодує для роботи, звичайно, дуже боляче. Саме про це й писали до газети Галина Шевченко та Тетяна Василенко, доярки з радгоспу «Третій вирішальний» Новгородківського району. Їх лист був опублікований в номері від 5 березня ц. р. під заголовком «А нам не до сміху».

Факти, викладені в ньому, повністю підтвердились. Про це повідомив редакцію начальник обласного управління радгоспів т. Колисєнко. Для усунення наявних недоліків адміністрацію радгоспу зобов'язано забезпечити регулярне підвезення кормів на ферми, вжити необхідних заходів для підвищення надой молока, в найкоротші строки обладнати кімнату відпочинку.

Вжито організаційні заходи по зміцненню керівництва тваринницькими бригадами. Замість колишніх бригадирів тт. Кобилянської і Кветки призначено більш досвідчених товаришів.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
7 квітня 1961 р., 3 стор.

Хто відмовиться зараз від салату із свіжих огірків? А вже в той час, коли весна ще тільки вступила в свої права, це — справжні ласощі.

Тому й хороше на душі у Людмили Дошанської: жителі міста одержать багато хороших овочів. У тепличному господарстві приміського радгоспу «Зоря» вони добре вродили.

На знімку: робітниця радгоспу Л. ДОШАНСЬКА.
Фото М. САВКУНОВА.

ПРОЛІСКИ

Ой, ви, проліски, сині проліски,
Сині очі—весняний цвіт,
А над лісом крізь віти
проблиском
Небо шле вам ясний привіт.

Талі води повз вас струмочками
Дотик сонця кудись несуть.

Між торішніми, між листочками
Ваші очі, як день цвітуть.
І напидкуло-завертілося,
Нижнім спогодом ожило:

...Сині очі мені зустрілися,
Ніби проліски за селом.
Подивилась на мене боязко,

Мов сказали: мовчи, не смій!
...Залишила назавжди проліски

Та дівчина в душі моїй.
Георгій ШЕВЧЕНКО.
м. Знамянка.

ДТСААФ—ШКОЛА СПЕЦІАЛІСТІВ

КОЛИ запитаєте Володимира Бабенку, де він набув спеціальність шофера, то неодмінно почуєте у відповідь:
— На дтсаафівських курсах.

Ще зовсім недавно Володимир спеціальності не мав. Працюючи на різних роботах у колгоспі «Росія», не раз задивлявся на автомашини. А тепер він—один з кращих водіїв артілі.

І таких в Рівнянському районі багато. Улюблені спеціальності набули десятки юнаків і дівчат в гуртках при первинних організаціях ДТСААФ. Про це красномовно говорять цифри. В минулому році, наприклад, 60 молодих колгоспників стали шоферами, 25 — трактористами, 27 — мотоциклістами. Крім того, більше 50 юнаків і дівчат навчалися в гуртках авіаційного і морського моделізму, 114 спортсменів виконали нормативи III розряду з кульової стрільби, 170 членів ДТСААФ склали радіомінімум.

Перелік хороших справ можна набагато продовжити. Ось ще одна з них. До минулого року радіолюбитель-спортсменів у районі не було. А вже на останніх радіотелефонних змаганнях, що відбулися в січні ц. р., в них взяли участь 16 чоловік з восьми первинних організацій. І хоч умови для змагань були несприятливі (від-

сутність електроенергії тощо), все ж спортсмени досягли хороших результатів.

Так, робітник міжколгоспної будівельної організації М. Коновальчук мав зв'язок з 62 радіостанціями Радянського Союзу, службовець райфінвідділу В. Споріш — з 63, учень Рівнянської середньої школи № 5 М. Гавриленко — з 54 радіостанціями.

Але не в усіх первинних організаціях робота поставлена добре.

Якщо, наприклад, у колгоспах імені Карла Маркса та імені Шевченка про роботу дтсаафівських колективів турбуються партійні і комсомольські організації, то й результати тут відрадіні. В минулому році тут на курсах шоферів вчилися десятки юнаків. Продовжують курси працювати й зараз.

Добре налагоджена робота і в колгоспі «Родина», в Ганнівській, Бежбайрацькій та Захарівській середніх школах.

На жаль, дуже незадовільно працюють первинні організації в колгоспах імені Леніна, імені ХХ з'їзду КПРС, «Ленінський шлях», «Рассвет». Минулорічної весни голови комітетів ДТСААФ двох перших колгоспів Петро Середенко і Станіслав Зайцев наполягали:

— Дозвольте організувати нам курси трактористів.

— Ось побачите, як ми попрацюємо!..

Дозволили, допомогли. Та

провели вони 1—2 заняття і... замовкли. Районний комітет ДТСААФ, правда, намагався довести справу до кінця, але не дістав підтримки від комсомольських і партійних організацій.

Погано поставлена підготовка радіолюбителів і мотоциклістів у первинних організаціях колгоспів «Ленінський шлях» (голова Микола Колісник) та «Рассвет» (голова Василь Бардіж).

Зараз увага первинних організацій району зосереджена на проведенні спартакіади з технічних видів спорту. Поки що дтсаафівці проводять стрілецькі змагання, які відбулися в колгоспах імені Жданова, імені Сталіна, «Молода гвардія» та інших. Відбулося також 8 мотоциклістичних гонок, в яких взяли участь 74 мотоциклісти.

Районний комітет ДТСААФ повинен спрямувати увагу на створення більш широкої сітки самодіяльних клубів, технічних гуртків, щоб підготувати для сільського господарства сотні шоферів, мотористів, електриків, майстрів по ремонту радіоапаратури і телеустаткування.

Г. ШЕРБИНА.

с. Рівне.

На 42 дошках

В клубі Кіровоградського технічного училища № 1 відбулася зустріч юних спортсменів трудових резервів з майстром спорту з шахов М. Коганом. Він прочитав лекцію про розв'язок шахового спорту в СРСР і дав сеанс одночасної гри на 42-х дошках.

41 партію М. Коган виграв і лише з ученицею Леною Криворучко йому довелося погодитися на нічию.

Після сеансу майстер спорту відповів на багаточисельні запитання присутніх.

П. ШТАНДЕНКО.

На борцівському килимі

У змаганнях на першості обласної ради товариства «Колгоспник» з класичної боротьби, які відбулися в Добровеличківці, крім п'яти команд Кіровоградщини, брали участь сільські спортсмени Запорізької, Черкаської та Миколаївської областей (по одній команді з кожної області).

Переможцями в своїх вагових категоріях стали представники Ново-Українського району І. Леонов, І. Сергієнко, М. Славинський, В. Петренко, А. Мосол І. В. Лебідь. Ново-українці також завоювали команду першості. На другому місці бобринецькі борці.

Л. ПИРОЖЕНКО.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ДЗЕРЖИНСЬКОГО. «Граф Монте-Крісто». Початок першої серії — о 6 год. 30 хв. ввечора; другої серії — о 9 год. 30 хв., 11 год. 10 хв. ранку, о 1 год., 2 год. 50 хв., 4 год. 40 хв. дня, 8 год. 30 хв. та 10 год. 20 хв. ввечора.

КІНОТЕАТР «СИВАШЕЦЬ». «Прошайте, голуби». Початок о 9 год. 30 хв., 11 год. 30 хв. ранку, 1 год. 30 хв., 3 год. 30 хв. дня, 5 год. 30 хв., 7 год. 30 хв. та 9 год. 30 хв. ввечора.

КІНОТЕАТР «МИР». «Жервеза». Початок о 12 год. 05 хв., 2 год. 05 хв., 4 год. 05 хв. дня, 6 год., 8 год. та 10 год. ввечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». Художній фільм «18-й рік» (друга серія трилогії «Ходіння по муках»). Хронікально-документальний фільм «Зустріч з Францією». Демонструється до 9 год. ввечора.

Чи можна обігнати час?

ТРИДЦЯТИРІЧНИЙ капітан поцілував однорічного сина і захопив за собою люк. У земному небі зірколіт прокреслив прощальний слід. Доганяючи промінь світла, корабель помчав до невідомої і далекої зірки.

Ишов час. Спогади про сміливих дослідників встали зітертися, померкнути. Але ось на небосхилі затеплилася нова зірочка; це зірколіт повертався на батьківщину. В космопорту сорочарічного капітана зустрів старезний дід — його син...

Сюжет науково-фантастичного роману? Звичайно. Але що в ньому належить безумовно вимислу, а що науці?

У сталість, абсолютність часу вірили найвидатніші уми дев'ятнадцятого століття. І як було не вірити, якщо здавалося, що завжди, в будь-яких умовах хвилинка, яка минула, точно дорівнює хвилині теперішній? Людина двадцятого століття і сивобородий ассірієць були однієї думки про влас-

тивості часу. Істина, що потік часу рівномірно і безупинно тече від минулого до майбутнього, не викликала сумніву. Дуже добре вона узгоджувалась з повсякденним досвідом, легко було переконатися, що ніякими силами ні людина, ні земна природа не можуть ні стиснути час, ні прискорити його ходу.

Вчені, проте, все більше проникають у суть речей, явищ і понять, які лежать далеко за межами самоочевидного життєвого досвіду. Один з таких пошуків привів фізиків на початку нашого століття до визнання відносності часу. Відносність часу і «парадокс часу», який з нього витікає — лише частковий висновок з теорії відносності, розробленої Ейнштейном, Пуанкаре та іншими вченими.

Проведемо невеликий дослід, інструментами якого служать уява і логіка. Із Землі з швидкістю 295 тисяч кілометрів на секунду занушена ракета. З увімк-

неного на ракеті прожектора вперед послали промінь світла. Відомо, що світло рухається приблизно з швидкістю 300 тисяч кілометрів на секунду. З якою ж швидкістю світло обганяє нашу ракету? Правила арифметики легко дозволять знайти відповідь: світло віддаляється від ракети на 5 тисяч кілометрів за секунду. Можна сказати: світло рухається відносно ракети з швидкістю 5 тисяч кілометрів на секунду.

— Але як же так? — можуть нам заперечити. — Швидкість світла завжди стала. Виміри проводилися не раз Майкельсоном та іншими видатними експериментаторами. Вимірювали швидкість променю, який біжить назустріч обертання Землі, і швидкість променю, який біжить по ходу обертання планети, і покази точно співпали, так, ніби Земля залишалась нерухомою.

Точність спостережень виключала помилку. Це, звичайно, не дуже зрозуміло, бо обертання Землі повинно в одному випадку збільшувати швидкість світла, в іншому — зменшувати її. Але дослід є дослід — швидкість світла завжди постійна. Тому арифметика чогось не врахувала.

Свідчення спостерігача, який вимірював швидкість світла, що обганяє ракету, ще більше заплутує справу. За його словами, світло тікає від ракети з швидкістю 300 тисяч кілометрів на секунду! Перевірка приладів на ракеті підтверджує правоту спостерігача.

(Закінчення буде).

По шляхах до далеких світів

НЕ ЗНАЙДЕТЬСЯ, мабуть, такої людини, яка б не мріяла трохи підняти завісу майбутнього — простежити шляхи, що їх прокладають люди до далеких світів, і перші кроки наших посланців на інших планетах.

Наш кореспондент побував у відомого вченого, який працює в галузі технічної фізики, доктора технічних наук професора Г. Я. Покровського. Цей візит був дещо незвичайним. Зустріч відбулася не в лабораторії, а вдома. Запитання, які ставив кореспондент, і зроблені ним знімки не мали відношення до наукової діяльності професора. Кореспондента цікавили... картини, написані вченим. Його твори, присвячені космічним подорожам, з'являються на сторінках науково-популярних журналів, викликають незмінний інтерес у читачів. В них тісно переплітаються передбачення вченого, які ґрунтуються на найновіших даних науки і багатій фантазії художника.

На знімках ви бачите професора Г. Я. Покровського і один з його малюнків, на якому показаний момент посадки на Місяць автоматичного космічного корабля.

Фото В. МАСТЮКОВА.

Фотознімка ТАРС.

